

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในศตวรรษที่ 21 มีวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีเกิดขึ้นมากมาย มีการปรับเปลี่ยนความเจริญทางด้านเทคโนโลยีมาใช้ในการทุกส่วนงาน ในการกำหนดเป้าหมายของการจัดการศึกษาในปัจจุบัน มุ่งให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้และคิดแก้ปัญหาเป็น หน้าที่ของครูผู้สอนเปลี่ยนเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนมากที่สุด ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดจึงมีการนำเอาเทคนิคการสอนที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมาปรับใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนมากที่สุด ปัจจุบันเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมาก อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมถึงกันได้ทั่วโลก ทำให้อินเทอร์เน็ตเติบโตอย่างรวดเร็วและมีแหล่งข้อมูลเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย การนำเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตมาใช้ให้เกิดประโยชน์ถือเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษาที่ได้นำอินเทอร์เน็ตมาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนเช่นกัน หน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาล้วนมีการตระหนักและเห็นความสำคัญในการนำเทคโนโลยีประยุกต์ใช้กับการศึกษา การสร้างเว็บเพื่อการเรียนการสอนด้วยอินเทอร์เน็ตสามารถนำเสนอได้ทั้งรูปภาพ เสียงและตัวอักษร สามารถดึงดูดใจผู้เรียน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติจึงได้มีการกำหนดไว้ในหมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 6.3 - 6.7 ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 37-38).

มาตรา 63 รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคมและการสื่อสารรูปอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมตามความจำเป็น

มาตรา 64 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาจัดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในโอกาสแรกที่ได้ทำ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิด การใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

ตามหลักสูตรของสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ฉบับปรับปรุง 2548 สาขา ภาษาอังกฤษต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จัดการเรียนการสอนระดับ ปริญญาตรี มีรายวิชาบังคับพื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สากล ได้แก่รายวิชาการเขียน 1 และรายวิชาการเขียน 2 นักศึกษาจำเป็นต้องผ่านสองรายวิชานี้ ก่อนจึงสามารถเรียนวิชาชีพบังคับ การเขียน 3 และการเขียน 4 ตามลำดับ รวมทั้งรายวิชาชีพบังคับ ที่ต้องมีพื้นฐานทักษะการเขียน คือรายวิชาการเขียนเฉพาะกิจ การเขียนเชิงวิชาการ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลเป็นอย่างยิ่งในการนำทักษะการเขียนไปใช้ปฏิบัติงานในวิชาชีพ นักศึกษาจึงต้องพัฒนาทักษะการเขียนให้สามารถติดต่อสื่อสารได้

ในการเรียนภาษาอังกฤษ การฝึกฝนนอกห้องเรียนนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งผู้เรียนไม่มีโอกาสได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกเหนือจาก การเรียนในห้องเรียน นอกจากนี้ความแตกต่างทางด้านองค์ความรู้เดิม เจตคติ แรงจูงใจ (Brown, 1997) ล้วนมีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ การออกแบบฝึกเสริมจากอินเทอร์เน็ตในบทเรียนการ เขียนภาษาอังกฤษจึงนับว่ามีส่วนเสริมในการพัฒนาทักษะการเขียนให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนด้วยตนเอง นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน เพื่อผลประโยชน์สูงสุดในการเรียนการสอนและการเรียนรู้ด้วย ตนเอง

จุดประสงค์ของการเรียนรายวิชาการเขียน 2 คือฝึกทักษะการเขียนประเภทต่างๆ และ การตรวจแก้ไขงานเขียนของตนเองและของผู้อื่น ฝึกการเขียน ประกาศ โฆษณา การเขียนข้อมูล จำเพาะ เขียนรายงานสั้นๆ เขียนจดหมายตอบรับหรือปฏิเสธคำเชิญ จดหมายติดต่องานเพื่อ สอบถามข้อมูล เขียนวิจารณ์ เขียนสรุปความ (หลักสูตรสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ฉบับปรับปรุง 2548)

การเขียนเชิงบรรยาย เป็นหน่วยหนึ่งที่นักศึกษาฝึกฝนการเขียนระดับย่อหน้า ออสซิม่า และโฮวก์ (Oshima & Hogue, 2007: 61) ได้ให้ความหมายของการเขียนเชิงบรรยายไว้ว่า :

“.....การเขียนเชิงบรรยายต้องเร้าความรู้สึก สามารถอธิบายสิ่งที่บรรยายว่ามีความรู้สึก รูปร่างหน้าตาเช่นไร ตลอดจนสามารถบรรยายให้รับรู้กลิ่น รสชาติ หรือรวมทั้งได้ยินเสียง ภาษาที่

ใช้ในการบรรยายต้องให้ผู้อ่านมองเห็นภาพ ให้ผู้อ่านรับรู้ถึงสิ่งของที่บรรยาย มองเห็นสถานที่ที่เขียนถึง หรือมีภาพของบุคคลผู้ให้เขียน...

ในการเขียนเชิงบรรยาย นักศึกษาจึงต้องใช้ภาษาที่แสดงการอุปมาอุปไมย (Figure of Speech) เพื่อบรรยายภาพให้เห็นอย่างชัดเจน รวมทั้งการเลือกใช้คำที่แสดงถึงการสัมผัสด้วยประสาทสัมผัสทางรูป รส กลิ่น และเสียง เป็นต้น นอกจากนี้ นักวิชาการผู้เดียวกันนี้ยังได้เสนอแนะอีกว่าในการเขียนเชิงบรรยาย ผู้เขียนต้องมีการจัดเรียงลำดับของสิ่งของที่ปรากฏต่อสายตาตามลำดับ (Oshima & Hogue, 2007: 62) ในการเขียนนอกจากบรรยายสภาพตามที่เป็นอยู่จริงให้ผู้อ่านรับรู้และเกิดภาพพจน์แล้ว ผู้เขียนต้องมีทักษะในการเขียนประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษและทักษะย่อยของการเขียน ได้แก่การมีประโยคความคิดหลัก ประเด็นย่อยสนับสนุนและประโยคกล่าวสรุป และการฝึกฝนกระบวนการเขียน ได้แก่ การรวบรวมความคิด รวมทั้งการอ่านทบทวนและแก้ไขภาษาและไวยากรณ์ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการผลิตงานเขียนที่มีคุณภาพ ผู้เรียนต้องอาศัยทักษะต่างๆ เป็นองค์ประกอบพื้นฐาน ไรมี (Raimes, 1983) กล่าวว่าในการสอนทักษะการเขียน ครูผู้สอนควรประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนหลายรูปแบบ ตัวอย่างงานเขียนและการฝึกฝนการเขียนแบบอิสระควรผสมกัน แบบฝึกหัดทางไวยากรณ์ การฝึกเขียนประโยคแบบต่างๆ การวิเคราะห์งานเขียนระดับย่อหน้า ล้วนมีส่วนสนับสนุนประสิทธิภาพทางด้านงานเขียนในสภาพแวดล้อมที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การนำบทเรียนหรืองานเขียนแบบต่างๆ มาเป็นตัวอย่างเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเห็นการใช้ภาษาอังกฤษตามสภาพที่เป็นจริงนอกห้องเรียนและประยุกต์นำมาใช้ บราวน์ (Brown, 2007) กล่าวว่า การนำเสนอรูปแบบของการใช้ภาษาตามที่ใช้จริงมีส่วนช่วยในการเรียนภาษาของผู้เรียน

เนื่องจากการออกแบบบทเรียนบนเว็บเป็นสิ่งที่ต้องใช้ความรู้ความชำนาญและการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนสร้างแรงจูงใจในการเรียนและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของการใช้แบบฝึกเสริมจากอินเทอร์เน็ตในบทเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงบรรยาย ในรายวิชาการเขียน 2

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสื่อการเรียนการสอนในบทเรียนการเขียนเชิงบรรยาย ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้แบบฝึกเสริมบนอินเทอร์เน็ตต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงบรรยายของนักศึกษา

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

แบบฝึกเสริมจากอินเทอร์เน็ตส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงกว่าเกณฑ์ 50 เปอร์เซนต์

1.4 ขอบเขตการศึกษา

1. เนื้อหาในรายวิชาการเขียน 2 ประกอบด้วย 6 หน่วยเรียนแต่การประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาจะประเมินเพียงหน่วยเรียนที่ 3 เกี่ยวกับทักษะการเขียนเชิงบรรยาย เนื่องจากผู้วิจัยมีเวลาจำกัดในการออกแบบบทเรียนให้ครอบคลุมทุกหน่วยการเรียน

2. นักศึกษาเพียงหนึ่งห้องเรียนที่สามารถเข้าศึกษาแบบฝึกเสริมบนอินเทอร์เน็ตนอกเวลาเรียนเนื่องจากข้อจำกัดทางด้านจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ภายในห้องปฏิบัติการทางภาษา

ประชากรที่ใช้ศึกษาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล จำนวนหนึ่งห้องเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบอยู่ จำนวนนักศึกษา 22 คน

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. สื่อการเรียนการสอนเนื้อหาในรายวิชาการเขียน 2 และสามารถพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนทบทวนความรู้และศึกษด้วยตนเองโดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา
2. สามารถประยุกต์สื่อบทเรียนบนอินเทอร์เน็ตใช้กับนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาต่างๆ ที่ต้องการหาความรู้ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านทางเว็บไซต์

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบฝึกเสริมจากอินเทอร์เน็ตหมายถึงบทเรียนการสอนผ่านเว็บ รายวิชาการเขียน 2 ในหน่วยเรียนที่ 3 การเขียนเชิงบรรยาย จำนวน 1 หน่วยการเรียนโดยอาศัยเว็ลด์ไวด์เว็บเป็นพื้นฐานและปรากฏอยู่ที่หน้าโฮมเพจของคณะศิลปศาสตร์ <http://libarts.rmutsu.ac.th/ewrite/>

บทที่ 2

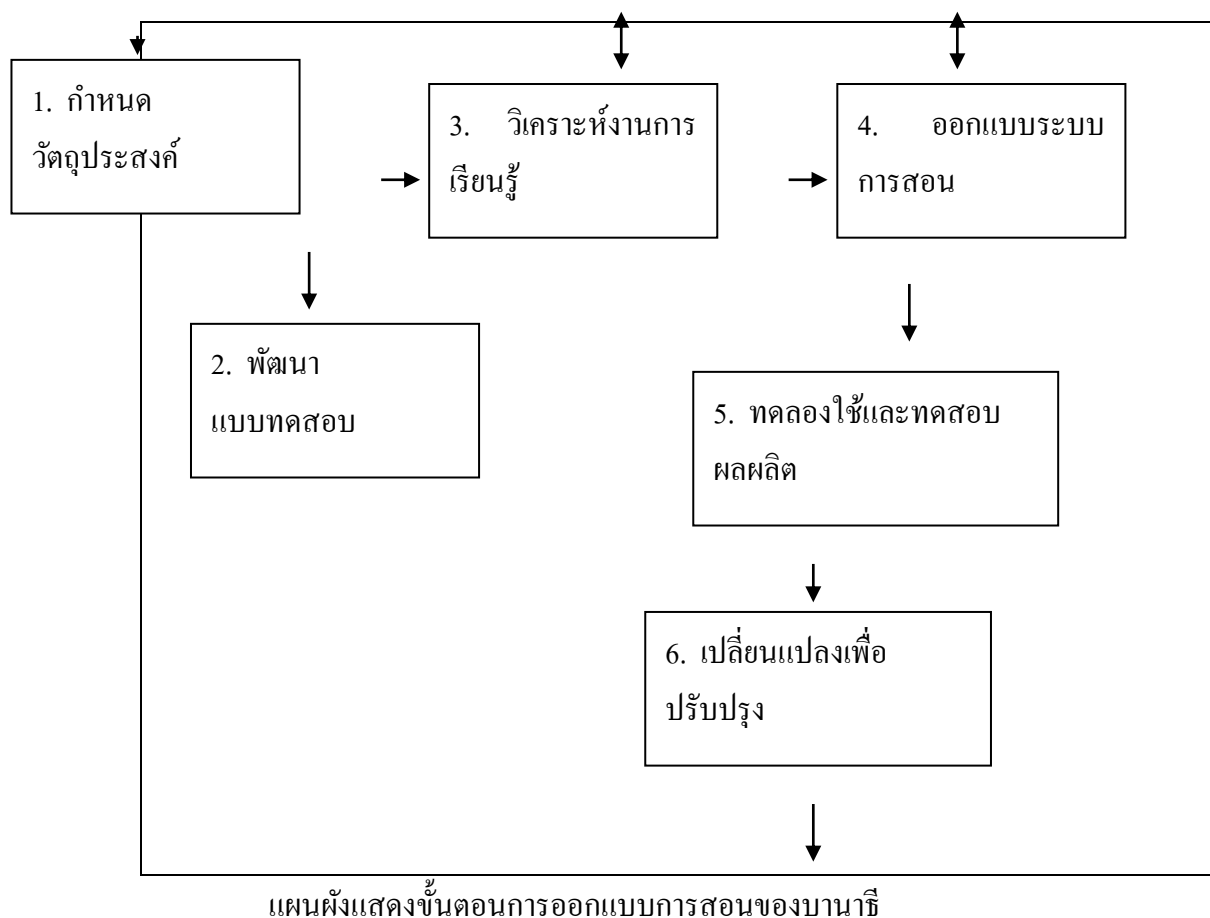
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาผลของการใช้แบบฝึกเสริมจากอินเทอร์เน็ตในบทเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงบรรยายในรายวิชาการเขียน 2 ได้เน้นเฉพาะการออกแบบบทเรียนบนอินเทอร์เน็ตเพื่อฝึกฝนทักษะทางด้านการเขียน โดยได้ศึกษารูปแบบของการออกแบบบทเรียนบนเว็บเบส อันประกอบด้วย การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน และการโยงไปยังแหล่งเว็บไซต์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ในการออกแบบฝึก ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 2.1 การออกแบบรูปแบบการเรียนการสอน
- 2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้
- 2.3 ลักษณะทั่วไปของบทเรียนบนอินเทอร์เน็ต
- 2.4 การออกแบบการเรียนการสอนบนอินเทอร์เน็ต
- 2.5 การออกแบบบทเรียนเพื่อการเขียนภาษาอังกฤษบนอินเทอร์เน็ต
- 2.6 การประเมินบทเรียนบนอินเทอร์เน็ต
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การออกแบบรูปแบบการเรียนการสอน

วิชย วงศ์ใหญ่ (2537 : 70-71) กล่าวถึงการจัดองค์ประกอบการเรียนการสอนว่าต้องเป็นไปตามหลักปรัชญา หลักการและแนวคิด หรือความเชื่อ โดยอาศัยวิธีสอน และเทคนิคการสอนที่ช่วยให้สภาพการเรียนนั้นเป็นไปตามหลักการและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ นั่นคือจุดประสงค์ของการเรียนการสอนต้องกำหนดอย่างชัดเจนให้แน่นอนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ การประเมินผู้เรียนว่าเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่จุดประสงค์กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด เนื้อหาวิชาที่ครูผู้สอนนำมาใช้ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน และประการสุดท้ายมีการประเมินผลว่าผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงไร นอกจากนี้ บานาธิ (Banathy, <http://www.nwlink.com>) ได้เสนอขั้นตอนการออกแบบการสอนไว้ 6 ขั้นตอนดังนี้

ในการออกแบบบทเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนจึงควรมีการทดลองใช้แบบเรียนเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้ให้ผู้เรียน

2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้

การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทฤษฎีสร้างความรู้ใหม่โดยผู้เรียนเอง (Constructivism) คือการที่ผู้เรียนไม่รับเอาหรือเก็บเอาไว้แต่เฉพาะข้อมูลที่ได้รับ แต่ต้องเชื่อมโยงข้อมูลเหล่านั้นจากประสบการณ์เดิมและเสริมขยายตลอดจนทดสอบการแปลความ การเรียนรู้ที่ดีได้มาจากการให้โอกาสที่ดีกว่าแก่ผู้เรียน โดยอาศัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) มาประยุกต์ โดยผู้เรียนแต่ละคนมีความคิดริเริ่มด้วยตนเอง ผู้เรียนจะวิเคราะห์ความต้องการที่จะเรียนรู้ของตน กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ แยกแยะ แจกแจง แหล่งข้อมูลในการเรียน การจัดการสอนควรเป็นการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่วางไว้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองตามเอกลักษณ์ส่วนบุคคล โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำและเป็นทีปรึกษาอย่างใกล้ชิด และจะต้องติดตามผลความก้าวหน้าในการ

เรียนของผู้เรียนอยู่เสมอ และมีการแจ้งผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องของตนเองด้วยทุกครั้งอย่างทันทีทันใด (จันทร์ฉาย เติมียาคารและคณะ, 2529 : 1-2)

ในการออกแบบการสอนรายบุคคล (Design of an Individualized Instruction) จะใช้วิธีการเข้าสู่ระบบ (System Approach) โดยจุดเริ่มต้นของระบบ (Input) จะต้องสอดคล้องกับสิ่งที่ได้จากวิธีการ (Output) ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนด้วยกันคือ 1) การวิเคราะห์ (Analysis) 2) การสังเคราะห์ (Synthesis) และ 3) การปฏิบัติงาน (Operation)

จะเห็นได้ว่าการออกแบบบทเรียนเสริมจากอินเทอร์เน็ตเป็นการทบทวนและค้นคว้านอกห้องเรียน จะเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดเรื่องสถานที่และเวลา และความถนัดของแต่ละคน ผู้เรียนสามารถค้นคว้าได้โดยอิสระเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ให้เกิดแก่ผู้เรียน

2.3 ลักษณะทั่วไปของบทเรียนบนอินเทอร์เน็ต

ปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีว่าเทคโนโลยีสื่อสารอินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีใหม่ที่มีประสิทธิภาพโดยสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการศึกษาได้ เพราะอินเทอร์เน็ตมีระบบบริการที่หลากหลาย จึงสามารถใช้เป็นเครื่องมือหรือเป็นตัวช่วยเสริมการเรียนการสอนได้ ทั้งนี้การเรียนทางอินเทอร์เน็ต ผู้เรียนสามารถเลือกศึกษาได้โดยไร้ขีดจำกัดของเนื้อหา เวลา และสถานที่ การจัดรูปแบบการเรียนการสอนผ่านเว็บมีได้หลายวิธี วิธีที่นิยมคือการนำเอาประโยชน์ของเว็บ (Web) หรือเวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web) ซึ่งเป็นบริการหนึ่งในหลาย ๆ บริการของอินเทอร์เน็ตที่เกิดขึ้นหลังบริการอื่นๆ บนอินเทอร์เน็ต (Warschauer & Kern, 2007) การเรียนการสอนผ่านเว็บ (Web-Based Instruction) เป็นการผสมผสานกันระหว่างเทคโนโลยีปัจจุบันกับกระบวนการออกแบบการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ โดยใช้คุณสมบัติของเวิลด์ไวด์เว็บ ในการจัดสภาพแวดล้อมและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งอาจใช้เพียงบางส่วนในการเรียนการสอน หรือจะใช้ทั้งหมดของกระบวนการเรียนการสอนก็ได้ (วริท พุกษากุลนันท์, 2550)

นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนผ่านเว็บนั้น สรรรัชต์ ห่อไพศาล (2545) ได้กล่าวว่า ผู้สอนควรจะต้องคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของผู้เรียน ทั้งนี้จำเป็นต้องมีการอบรม ให้ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีให้กับผู้เรียน เพื่อปูพื้นฐานต่อการเรียนผ่านสื่อดังกล่าวได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ และต้องมีแนวทางการเพิ่มพูนความสามารถของผู้ใช้เทคโนโลยี รวมทั้งอำนวยความสะดวกต่อผู้เรียน และการปรับหลักสูตรและรูปแบบการเรียนการสอนภายในสถาบันการศึกษา

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงผลดีของการใช้บทเรียนบนอินเทอร์เน็ต (Brown, 2007, อ้างอิงมาจาก Chapeii, 2005, Miyag, 2006; Nunan, 2006, and Warschauer & Healy, 1998) ดังต่อไปนี้

- เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้รูปแบบของภาษา
- ผู้เรียนเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในรูปแบบแตกต่างกัน
- เป็นสื่อที่ผสมผสานสัมผัสด้านการมองเห็น การได้ยิน การได้ตอบ
- สามารถโต้ตอบได้ทันที
- เหมาะสำหรับการจัดการห้องเรียนที่มีผู้เรียนจำนวนมาก
- สามารถเรียนรู้ได้โดยอิสระ
- ศึกษาจากการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง
- สนุกสนานเพลิดเพลินเพราะมีสื่อประสม (Multimedia) หลากรูปแบบ

2.4 การออกแบบการเรียนการสอนบนอินเทอร์เน็ต

กิดานันท์ มลิทอง (2543 : 329-330) ได้เสนอรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนไว้หลายรูปแบบดังนี้

1. การสอนบนเว็บด้วยการบรรจุเนื้อหาบทเรียนลงในเว็บไซต์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนเพิ่มเติมหรือทบทวนภายหลังการเรียนในชั้นแล้ว โดยควบคู่ไปกับการใช้ประโยชน์อิเล็กทรอนิกส์และกระดานข่าว

2. การใช้ประโยชน์อิเล็กทรอนิกส์ในการส่งเนื้อหาบทเรียนไปยังผู้เรียนเมื่อผู้เรียนอ่านบทเรียนนั้นแล้วก็สามารถถามคำถามที่ตนสงสัยหรือทำงานตามที่ได้รับมอบหมายส่งกลับไปยังผู้สอนได้ และยังสามารถใช้ลักษณะการอภิปรายและการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้ด้วย

3. ผู้สอนสามารถสั่งงานให้ทำการค้นคว้าในหัวข้อบทเรียนได้จากการสืบค้นสารสนเทศจากเว็บไซต์ของห้องสมุดแบบเชื่อมต่อตรง (on-line) หรือการสั่งให้นำเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนนั้นๆ มาเสนอในชั้นเรียนเพื่อประกอบการเรียนได้

4. การสร้างเว็บไซต์ของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาเพื่อให้สารสนเทศเกี่ยวข้องกับสถาบันนั้นๆ และเพื่อเป็นที่ที่ผู้สอนสามารถเสนอความรู้ต่างๆ เพื่อประโยชน์แก่ผู้เรียนได้

5. การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลประเภทต่างๆ มาใช้เพื่อประกอบการเรียนการสอน

6. การสนทนาในเวลาจริงโดยการพิมพ์ข้อความหรือใช้เสียงโต้ตอบกันโดยที่ผู้เรียนและผู้สอนไม่จำเป็นต้องเดินทางมานั่งรวมกันในห้องเรียน

7. การให้ผู้เรียนร่วมในกลุ่มอภิปรายในอินเทอร์เน็ตเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์และขยายวิสัยทัศน์ในหัวข้อที่สนใจและสามารถนำสิ่งที่อภิปรายกันนั้นมาใช้ในการเรียนได้

8. การจัดทำโครงการและกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนในสถาบันการศึกษาต่างๆ ร่วมมือกันในการสร้างบทเรียนที่สามารถใช้เรียนร่วมกันได้ รวมถึงการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการศึกษาระหว่างผู้เรียนและสถาบันด้วย

ในการศึกษาครั้งนี้เนื่องจากเป็นเพียงการเริ่มต้นของผู้ทำการศึกษาจึงนำรูปแบบการเรียนการสอนบนอินเทอร์เน็ตนี้ในหัวข้อที่ 1 - 3 ในการออกแบบบทเรียนการเขียนเชิงบรรยายของผู้เรียนมาประยุกต์กับการออกแบบฝึกการเขียนเชิงบรรยาย

ส่วนด้านเนื้อหาบทเรียน อาจจะเป็นเอกสารประกอบการสอนหรือจะเป็นเนื้อหาที่เป็นสื่อออนไลน์ ที่จัดทำไว้แล้ว เพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจหาความรู้เพิ่มเติม

นอกจากนี้ กิดานันท์ มลิทอง (2543 : 331-332) ยังได้เสนอข้อควรคำนึงในการออกแบบบทเรียนบนอินเทอร์เน็ตไว้ดังต่อไปนี้

1. การสร้างเค้าโครง การเขียนเค้าโครงของเว็บไซต์สามารถใช้เป็นแนวทางให้สามารถดำเนินงานอย่างสะดวกรวดเร็ว ให้ผู้เรียนมองเห็นส่วนต่างๆ ของบทเรียน
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล การออกแบบจำเป็นต้องเก็บรวบรวมเนื้อหาต่างๆ ให้เรียบร้อยก่อนใช้งาน
3. การจัดสัดส่วนของเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง โดยทั่วไปไม่ควรให้ผู้เข้าใช้มีตัวเลือกมากเกินไปในหน้าเดียว
4. การจัดลำดับชั้นของเนื้อหา ในการใช้เว็บไซต์นั้นไม่ควรให้ผู้เรียนไปไกลเกินไปในการสืบค้นพบสิ่งที่ต้องการ ควรใช้เครื่องมือนำทางที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงอย่างรวดเร็ว
5. แถบเครื่องมือควรมีขนาดเล็กเนื่องจากแถบเครื่องมือจะปรากฏในเกือบทุกหน้า จึงควรออกแบบให้ดูสวยงาม ใช้งานได้ดี และมีความสมบูรณ์
6. การออกแบบการพิมพ์ให้มีความเหมือนกันในทุกหน้า สร้างแบบพิมพ์สำหรับลำดับชั้นของการพิมพ์หัวเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย และเนื้อเรื่องใช้ตรงกันทุกหน้า

นอกจากนี้ ปทีป เมธาคุณวุฒิ (2538) ได้สรุปไว้ว่าการออกแบบโครงสร้างของการเรียนการสอนผ่านเว็บ ควรประกอบด้วย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับรายวิชา (Course Overview) แสดงวัตถุประสงค์ของรายวิชา สังเขปรายวิชา คำอธิบายเกี่ยวกับหัวข้อการเรียนรู้ หรือหน่วยการเรียนรู้
2. การเตรียมตัวของผู้เรียนหรือการปรับพื้นฐานผู้เรียน เพื่อที่จะเตรียมตัวเรียน
3. เนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งการเชื่อมโยงไปยังสื่อสนับสนุนต่างๆ ในเนื้อหาบทเรียนนั้นๆ
4. กิจกรรมที่มอบหมายให้ทำพร้อมทั้งการประเมินผล การกำหนดเวลาเรียน เวลาส่งงาน
5. แบบฝึกหัดที่ผู้เรียนต้องการฝึกฝนตนเอง
6. การเชื่อมโยงไปแหล่งทรัพยากรที่สนับสนุนการศึกษาค้นคว้า
7. ตัวอย่างแบบทดสอบ ตัวอย่างรายงาน
8. ข้อมูลทั่วไป (Vital Information) แสดงข้อความที่จะติดต่อผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง การลงทะเบียน ค่าใช้จ่าย การได้รับหน่วยกิต และการเชื่อมโยงไปยังสถานศึกษาหรือหน่วยงาน และมีการเชื่อมโยงไปสู่รายละเอียดของหน้าที่เกี่ยวข้อง

9. ส่วนแสดงประวัติของผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง
10. ส่วนของการประกาศข่าว (Bulletin Board)
11. ห้องสนทนา (Chat Room) ที่เป็นการสนทนาในกลุ่มผู้เรียนและผู้สอน

นอกจากนี้ เคลลี (Kelly, www.aitech.ac.jp/~ckelly) ได้เสนอว่าเว็บไซต์ที่ดีจะต้องให้ทุกคนสามารถเข้าไปเรียนรู้ได้ มีความรวดเร็ว มีเนื้อหาที่ถูกต้องสมบูรณ์ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน มีการฝึกฝนการใช้ภาษาในทักษะต่างๆ และมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน จึงจะนับว่าเป็นการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์

ในการออกแบบบทเรียนบนอินเทอร์เน็ต ผู้ออกแบบหรือครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการออกแบบเว็บไซต์ที่ดี เพื่ออำนวยความสะดวกเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน นอกจากนี้ควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลและมีความน่าสนใจ

2.5 การออกแบบบทเรียนเพื่อการเขียนภาษาอังกฤษบนอินเทอร์เน็ต

บราวน์ (Brown, 2007 อ้างอิงมาจาก Beatty, 2003) ดูดินี (Dudeney, 2000) และสตรัด (Stroud, 1998) ได้กล่าวถึงรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอนบนอินเทอร์เน็ตไว้ดังนี้

1. โครงการร่วมกัน (Collaborative Projects)
2. การผลัดกันอ่านงานเขียน (Peer-Editing Composition)
3. จดหมายโต้ตอบทางอิเล็กทรอนิกส์ การสนทนาในห้องสนทนาหรือผ่านกระดานข่าว
4. การประชุมทางวิดีโอ
5. การเล่นเกมส์ทางภาษา
6. การทดสอบด้วยคอมพิวเตอร์
7. การนำเสนอด้วยสื่อประสม

ในการออกแบบการเรียนการสอนทักษะการเขียนแก่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การใช้ข้อมูลและตัวอย่างงานเขียนบนอินเทอร์เน็ตมีความสำคัญมาก เป็นการนำเสนอข้อมูลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ (Comprehensible Input) ดังที่ คราเชน (Krashen, 1983) ได้กล่าวไว้ว่าบทเรียนไม่ควรจะยากเกินความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้กระบวนการเขียน เช่น การวางแผน การระดมความคิด การอ่านทบทวนรวมทั้งการปรับปรุงงานเขียนล้วนมีความจำเป็นในการสื่อสารในรูปแบบของการเขียน (Ashima, 2002) รูปแบบและกลไกของภาษาส่งผลในการเขียนอย่างถูกต้อง

บทเรียนบนอินเทอร์เน็ตจะสามารถแบ่งพื้นที่ให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัด และใช้เวลาศึกษาได้นานเท่าที่ผู้เรียนต้องการ จึงเป็นการเพิ่มพูนทักษะพื้นฐานเหล่านี้ให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

2.6 การประเมินบทเรียนบนอินเทอร์เน็ต

ในการประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนบนอินเทอร์เน็ต ต้องกำหนดองค์ประกอบสำคัญดังต่อไปนี้ (บุปผชาติ ทิพหิกรณ์, สุกรี รอดโพธิ์ทอง, ชัยเลิศ พิชิตพรชัย และโสภภาพรรณ แสงศัพท์, 2544 : 157)

2.6.1 การออกแบบเนื้อหาการสอน ต้องมีวัตถุประสงค์การเรียนรู้อย่างชัดเจน เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชาการ และมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้ควรมีการปฏิสัมพันธ์ (Interaction)

2.6.2 การออกแบบหน้าจอ จะครอบคลุมเรื่องข้อความ ภาพประกอบ เสียง และเครื่องมือบนหน้าจอว่ามีคุณภาพเพียงใด ตัวอักษรต้องอ่านง่ายไม่อัดกันแน่นในหน้าเดียว สีของพื้นหลังและตัวอักษรต้องเข้าคู่กัน ให้ผู้เรียนอ่านสบายตา ภาพประกอบควรมีความชัดเจนและสวยงาม การควบคุมหน้าจอ มีการกำหนดเส้นทางเดินและการใช้งานที่ง่าย สะดวก และคงเส้นคงวา ไม่สร้างความยุ่งยากสับสน

2.6.3 การประเมินการใช้งาน บทเรียนที่ดีจะต้องสะดวกต่อการใช้ ไม่มีการสะดุดหรือหยุดค้างต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย และมีความเหมาะสม

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาของ ตุน เว่ย อิสเบล จู (Tun-Wei Isabel Chuo, 2007) เพื่อหาผลของการใช้โปรแกรมเว็บเควสในการสอนทักษะการเขียนแก่นักศึกษาชาวไต้หวัน โดยศึกษานักศึกษาจำนวน 2 ห้อง กลุ่มควบคุมศึกษาบทเรียนในห้องเรียนแบบดั้งเดิมเพียงอย่างเดียว ส่วนกลุ่มทดลองให้ใช้โปรแกรมเว็บเควส ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มทดลองที่ใช้โปรแกรมเว็บเควสมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนภายในห้องเรียนแบบดั้งเดิมเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มประสบการณ์ทางด้านบวกต่อการเรียนทักษะการเขียนด้วย

การศึกษาของกราจกา (Krajka, 2007) ศึกษาการเขียนประเภทต่างๆ เช่นการเขียนจดหมายถึงเพื่อน การเขียนจดหมายอย่างเป็นทางการ การเขียนประวัติส่วนตัว การบรรยายบุคคล การแสดงความเห็นป้องกัน การคัดค้าน การเขียนประกาศ การเขียนโฆษณา การเขียนบรรยายงานเฉลิมฉลอง งานประเพณี การเขียนบรรยายหนังสือ บรรยายภาพยนตร์ บรรยายละคร การเขียนรายงานข่าว และการบรรยายสถานที่ ผู้ศึกษาได้ค้นพบว่าอินเทอร์เน็ตสามารถนำเสนอข้อมูลที่หลากหลายต่อผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมองเห็นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง บนอินเทอร์เน็ตจะมีข้อมูลหลากหลายให้ผู้เรียนได้เข้าไปค้นคว้า ข้อดีประการสุดท้ายคือยังมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน หรือระหว่างตัวผู้เรียนกับครูผู้สอน นอกจากนี้การได้อ่านงานเขียนของผู้เรียนคนอื่นทำให้เกิดการเรียนรู้ และการสนองตอบในทันที ทำให้ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจและเกิด

แรงกระตุ้นในการเรียน แต่ผู้ศึกษาได้กล่าวสรุปว่าถึงแม้บทเรียนบนอินเทอร์เน็ตมีส่วนพัฒนาตัวผู้เรียนแต่ไม่ควรมีการใช้บทเรียนบนอินเทอร์เน็ตตลอดเวลา หรือตลอดเนื้อหาของหลักสูตร แต่ควรมีการผสมผสานเนื้อหาหรือสื่อด้านอื่นๆ ด้วยเพื่อผลประโยชน์ทางการเรียนการสอน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาการออกแบบบทเรียนบนอินเทอร์เน็ตและจัดบทเรียนบนหน้าโฮมเพจ <http://libarts.rmutsv.ac.th/ewrite/> รวมทั้งค้นหาเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนนำมาเก็บไว้ด้วยกันในหน้าเว็บเบส (ภาคผนวก ง) ให้เจ้าของภาษาตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ตรวจสอบการใช้งานของอินเทอร์เน็ต ทดลองให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 1 คน เข้าใช้เป็นเวลา 1 สัปดาห์ แล้วนำมาปรับปรุง

หน่วยเรียนที่ 3 ในรายวิชาการเขียน 2 เป็นการฝึกทักษะการเขียนเชิงบรรยายของนักศึกษา ในหน่วยเรียนนี้ นักศึกษาใช้เวลาศึกษาเป็นเวลา 4 สัปดาห์ๆ ละ 3 ชั่วโมงภายในห้องเรียนซึ่งมีหนังสือประกอบบทเรียนที่จัดเตรียมโดยอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาฝึกฝนทำแบบฝึกหัด ศึกษาการใช้คำอุปมาอุปไมย การใช้คำแสดงความรู้สึก การบรรยายให้เห็นภาพพจน์ บรรยายให้เห็นลักษณะของภาพ การบ่งบอกสีหรือกลิ่นของสิ่งของหรือสถานที่ หลังจากการเรียนรู้ภายในห้องเรียนแต่ละสัปดาห์ กลุ่มทดลองได้รับการแนะนำให้เข้าฝึกฝนทักษะการเขียนภายในห้องเรียนรูด้วยตนเองอีกทุกสัปดาห์ ในสัปดาห์ที่หนึ่งจะเป็นการแนะนำบทเรียนบนอินเทอร์เน็ต โดยให้กลุ่มทดลองเข้าลงทะเบียน จากนั้นจะศึกษาบทเรียนนอกเหนือจากเวลาเรียนภายในห้องเรียน ในสัปดาห์ที่ 4 กลุ่มทดลองได้รับใบงานซึ่งผ่านการตรวจสอบจากเจ้าของภาษาและทดลองให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ทดลองเขียนนำมาให้กลุ่มทดลองเขียนบรรยายสถานที่ชายทะเล ความยาว ประมาณ 100 คำภายในเวลาที่กำหนดให้คือ 1 ชั่วโมง ต่อจากนั้นอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ตรวจชิ้นงานและให้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอีกหนึ่งท่านตรวจสอบความถูกต้อง ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คะแนนจากงานเขียนนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ผ่านคือ 50 เปอร์เซนต์ จากนั้นกลุ่มทดลองได้รับแบบประเมินสื่อการสอนบนอินเทอร์เน็ตเพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงบทเรียนต่อไป

3.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ศึกษารายวิชาการเขียน 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 22 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาผลของการใช้แบบฝึกเสริมบนอินเทอร์เน็ตคือบทเรียนการเขียนเชิงบรรยายสำหรับกลุ่มทดลองทบทวนนอกเวลาเรียนเป็นเวลา 4 สัปดาห์และชิ้นงานเขียนที่ผ่านการตรวจสอบและทดลองใช้มาก่อนแล้ว ในหัวข้อการเขียนเชิงบรรยายมีความยาวไม่น้อยกว่า 100 คำ จำนวน 1 ชิ้นงานต่อประชากร 1 คน ในสัปดาห์สุดท้ายของการศึกษาบทเรียนเสริม กลุ่มทดลองได้รับแบบสอบถามเพื่อประเมินบทเรียนที่ได้เรียนนอกเวลา จำนวน 1 ชุด

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อหาผลของการใช้แบบฝึกเสริมทางอินเทอร์เน็ตต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงบรรยายของผู้เรียน และสำรวจความพึงพอใจของบทเรียนบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการศึกษา ดังนี้

3.4.1 ผลของการใช้แบบฝึกเสริมบนอินเทอร์เน็ต โดยผู้วิจัยได้เตรียมการคือ

1. ตรวจสอบความพร้อมของห้องปฏิบัติการทางภาษาที่จะให้กลุ่มทดลองเข้าไปใช้ให้มีความพร้อมสำหรับการศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน
2. เปิดโอกาสให้กลุ่มทดลองเข้าลงทะเบียน ผู้วิจัยแนะนำการเข้าบทเรียน
3. กลุ่มทดลองเข้าศึกษาบทเรียนผ่านเว็บนอกเวลาเรียนปกติเป็นเวลา 4 สัปดาห์อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง
4. ในสัปดาห์ที่ 4 กลุ่มทดลองเขียนชิ้นงานภายใต้หัวข้อบรรยายสถานที่ชายทะเล โดยกลุ่มทดลองไม่ต้องระบุชื่อ เขียนเพียงหมายเลขบนชิ้นงานเขียน มีความยาวไม่ต่ำกว่า 100 คำ ภายในระยะเวลา 1 ชั่วโมง

3.4.2 การประเมินความพึงพอใจในการใช้บทเรียนเสริมบนอินเทอร์เน็ต โดยผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามและวัดความคิดเห็นของกลุ่มทดลอง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ดังต่อไปนี้

3.5.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากชิ้นงานเขียนเชิงบรรยายของกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์คุณภาพของคำสั่งในชิ้นงานเขียนว่ามีความชัดเจน
2. วิเคราะห์คุณภาพของแบบฝึกเสริมบนอินเทอร์เน็ตในหน่วยการเรียนรู้การเขียนเชิงบรรยาย โดยวิเคราะห์ข้อมูลว่ามีความถูกต้อง ที่อยู่ของเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจุบัน และเว็บต่างๆ ที่นำมาให้ประชากรศึกษาเพิ่มเติม มีความเหมาะสม เชื่อถือได้

3. วิเคราะห์คะแนนที่ได้จากชิ้นงานเขียนว่าทักษะทางการเขียนเชิงบรรยายของกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ผ่าน คือ 50 เปอร์เซนต์ โดยใช้เกณฑ์การประเมินงานเขียนระดับย่อหน้า จากหนังสือ Introduction to Academic Writing ของ Alice Oshima และ Ann Hogue ตามภาคผนวก ก โดยผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้แต่ละประเด็นตามเกณฑ์คะแนนดังต่อไปนี้

1. ด้านรูปแบบ (Format) ในประเด็นนี้ครอบคลุมถึงรูปแบบของงานเขียนได้แก่ การตั้งชื่อเรื่อง การเขียนชื่อเรื่องไว้ตรงกลางหน้ากระดาษ การย่อหน้าในบรรทัดแรก การเว้นระยะทั้งด้านซ้ายและด้านขวา รวมทั้งการเขียนวันบรรทัด

2. ด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ในประเด็นนี้จะครอบคลุมกลไกต่างๆ ในการเขียน ได้แก่ การใช้เครื่องหมายหัพภาคท้ายประโยค การขึ้นต้นด้วยอักษรพิมพ์ใหญ่ การใช้ตัวสะกดถูกต้อง การใช้เครื่องหมายจุลภาคได้ถูกต้อง เป็นต้น

3. ด้านเนื้อหา จากคะแนนเต็ม 20 คะแนนจะพิจารณาจากงานเขียนสอดคล้องกับจุดประสงค์ งานเขียนมีความน่าสนใจ และผู้เขียนใช้ความรอบคอบและถี่ถ้วนในการเขียน

4. ด้านองค์ประกอบของงานเขียน จะครอบคลุมถึงองค์ประกอบต่างๆ ในการเขียน อันได้แก่ งานเขียนเริ่มต้นด้วยประโยคความคิดหลัก และประเด็นความคิดย่อย รวมทั้งงานเขียนมีการกล่าวสรุปในประโยคสุดท้าย

5. ด้านไวยากรณ์ จะมีคะแนนรวมคือ 35 คะแนน จะครอบคลุมถึงข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ตลอดทั้งงานเขียนโดยไม่แยกประเด็นแต่จะดูจากโครงสร้างประโยคที่ไม่ถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ เช่น การใช้คำนำหน้าคำนาม (Determiners) การใช้กาล (Tenses) การใช้คำบุพบท (Prepositions) เป็นต้น

3.5.2 วิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามการประเมินคุณภาพของบทเรียนเสริมบนอินเทอร์เน็ต ตามภาคผนวก ข

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลและออกแบบแบบสอบถามเพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนต่อบทเรียนเสริมบนอินเทอร์เน็ต โดยนำมาทดลองใช้กับนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำนวน 5 คน จากนั้นนำมาแก้ไขก่อนนำมาใช้จริง

หลังจากสิ้นสุดสัปดาห์ที่ 4 กลุ่มทดลองได้รับแจกแบบสอบถาม ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลเพื่อหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของบทเรียนในแต่ละรายการเพื่อนำมาเป็นข้อสรุปในการปรับปรุงบทเรียนเสริมบนอินเทอร์เน็ตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 4

การอภิปรายผล

ผลของการใช้แบบฝึกเสริมจากอินเทอร์เน็ตในบทเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงบรรยาย ในรายวิชาการเขียน 2 ซึ่งบรรจุไว้ใน <http://libarts.rmutsv.ac.th/ewrite/> กลุ่มทดลองต้องลงทะเบียนและใส่รหัสประจำตัวก่อนเข้าใช้ โดยในแบบฝึกจะบรรจุเนื้อหาและตัวอย่างการเขียนเชิงบรรยายจากเว็บไซต์ต่างๆ ให้กลุ่มทดลองเข้าทบทวนบทเรียนนอกเหนือจากเวลาเรียนปกติภายในห้องเรียน เป็นเวลา 4 สัปดาห์อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง โดยกลุ่มทดลองเข้าศึกษาภายในห้องปฏิบัติการทางภาษา ณ อาคารคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

4.1 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลของการใช้แบบฝึกเสริมบนอินเทอร์เน็ตต่อการพัฒนาทักษะการเขียนของกลุ่มทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงค่าระดับคะแนนในแต่ละประเด็นของงานเขียนจำนวน 22 ชิ้น โดยมีค่าคะแนนรวม 100 คะแนน

ตอนที่ 2 แสดงค่าระดับคะแนนแบบสอบถามการประเมินบทเรียนเสริมบนอินเทอร์เน็ตในการเขียนเชิงบรรยาย ในรายวิชาการเขียน 2

ตอนที่ 3 แสดงค่าระดับคะแนนการประเมินผล ความน่าสนใจและความเหมาะสมในเรื่องความยาวของบทเรียนด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของกลุ่มทดลองที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลโดยสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ จากแบบสอบถาม

กลุ่มทดลองที่ใช้ในการศึกษานี้คือนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียน 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 22 คน งานเขียนจำนวน 22 ชิ้น

ตารางที่ 1 แสดงค่าคะแนนของกลุ่มทดลองจำนวน 22 คน แยกตามประเด็นการให้คะแนน

ลำดับที่ ของ ชิ้นงาน	รูปแบบ (Format)	การใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน (Punctuation)	เนื้อหา (Content)	องค์ประกอบ (Organization)	ไวยากรณ์ (Grammar)	รวม
	(5)	(5)	(20)	(35)	(35)	100
1	5	3	10	20	27	65
2	5	2	11	21	29	68
3	5	4	13	15	27	64
4	5	3	11	21	22	62
5	5	3	12	20	23	63
6	5	3	18	27	23	76
7	5	3	12	23	23	66
8	5	3	16	31	15	70
9	5	5	13	22	23	66
10	5	3	13	30	10	61
11	5	5	13	24	28	75
12	5	3	14	33	19	74
13	5	5	14	21	15	60
14	5	2	17	31	19	79
15	5	5	10	11	21	52
16	5	3	14	26	20	68
17	5	5	18	16	22	66
18	5	5	11	18	19	58
19	5	4	17	25	20	71
20	5	4	13	22	22	66
21	5	4	15	29	29	82
22	5	1	7	15	23	51
ค่าเฉลี่ย	5	3.54	12.63	22.77	19.40	73

จากตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนนแยกตามประเด็นได้ดังต่อไปนี้

1. **ด้านรูปแบบ (Format)** ในประเด็นนี้ครอบคลุมถึงรูปแบบของงานเขียนได้แก่ การตั้งชื่อเรื่อง การเขียนชื่อเรื่องไว้ตรงกลางหน้ากระดาษ การย่อหน้าในบรรทัดแรก การเว้นระยะทั้งด้านซ้ายและด้านขวา รวมทั้งการเขียนเว้นบรรทัด กลุ่มทดลองผ่านเกณฑ์ในประเด็นด้านรูปแบบโดยไม่พบข้อผิดพลาด

2. **ด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน** ในประเด็นนี้จะครอบคลุมกลไกต่างๆ ในการเขียนได้แก่ การใช้เครื่องหมายหัพภาคท้ายประโยค การขึ้นต้นด้วยอักษรพิมพ์ใหญ่ การใช้ตัวสะกดถูกต้อง การใช้เครื่องหมายจุลภาคได้ถูกต้อง เป็นต้น ในประเด็นนี้ พบว่ากลุ่มทดลองละเอียดต่อกลไกต่างๆ ในงานเขียน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.54 ข้อผิดพลาดที่กลุ่มทดลองไม่ผ่านเกณฑ์ในด้านนี้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.1 การสะกดคำผิดและการใช้เครื่องหมายจุลภาคไม่ถูกต้อง เช่น

A lot of people, (,) are **playying** (playing) the banana boat.

2.2 การละเว้นไม่ใช้เครื่องหมายจุลภาคในที่ที่ควรใช้ เช่น

When we go to the beach (,) we can dig the soft sand and build the castle.

2.3 การแทนที่เครื่องหมายจุลภาคด้วยเครื่องหมายหัพภาค เช่น

On Sunday, after I came back home. (.) I drove pass the beach.

On a summer day. (,) my family and I go to the beach.

3. **ด้านเนื้อหา** จากคะแนนเต็ม 20 คะแนนจะพิจารณาจากงานเขียนสอดคล้องกับจุดประสงค์ งานเขียนมีความน่าสนใจ และผู้เขียนใช้ความรอบคอบและถี่ถ้วนในการเขียน จากประเด็นนี้ กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 12.63 ทั้งนี้เนื่องจากงานเขียนบางชิ้นขาดความน่าสนใจ และค้อยทางด้านกรบรรยายสถานที่ รวมทั้งการใช้คำอุปมาอุปไมย

4. **ด้านองค์ประกอบของงานเขียน** จะครอบคลุมถึงองค์ประกอบต่างๆ ในการเขียนอันได้แก่ งานเขียนเริ่มต้นด้วยประโยคความคิดหลัก และประเด็นความคิดย่อย รวมทั้งงานเขียนมีการกล่าวสรุปในประโยคสุดท้าย จากประเด็นนี้จากตารางกลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ย 22.77 พบว่างานเขียนส่วนใหญ่ ขาดประโยคความคิดหลักเป็นแก่นเรื่อง และการกล่าวประเด็นสนับสนุนยังไม่มีประเด็นเด่นชัด รวมทั้งการขาดประโยคสรุปสุดท้ายในงานเขียน

5. **ด้านไวยากรณ์** จะมีคะแนนรวมคือ 35 คะแนน จะครอบคลุมถึงข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ตลอดทั้งงานเขียนโดยไม่แยกประเด็นแต่จะดูจากโครงสร้างประโยคที่เขียนผิดไวยากรณ์จากประเด็นข้อนี้ กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 19.40 ซึ่งนับว่าทักษะในประเด็นนี้ของกลุ่มทดลองอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ซึ่งประเด็นทางด้านไวยากรณ์ พบข้อผิดพลาดหลายประการเช่น

5.1 การใช้คำนำหน้าคำนามพิด (Determiners) เช่น

I came back to the beach and I have a () dinner.

5.2 การใช้โครงสร้างประโยคพิด (Structure) เช่น

We can see the sea **(which)** is light blue and waves **(which)** reach the shores.

Tonight, I can not **went (go)** to the party.

My sister saw a jelly fish **who (that) show (showed)** up. **My sister (she)** was **startling(startled)**.

5.3 การใช้กาล (tense) ไม่คงที่ เช่น

After that I **take (took)** e a shower because I **(was)** tired and wanted to relax.

จากประเด็นต่างๆ ในการตรวจให้คะแนนงานเขียน เมื่อพิจารณาจากคะแนนรวมของกลุ่มทดลองทั้ง 22 คน จะเห็นได้ว่าคะแนนของกลุ่มทดลองผ่านเกณฑ์ 50 เปอร์เซนต์ทุกคน โดยมีค่าสรุปรวมดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าระดับคะแนนของกลุ่มทดลองจำนวน 22 คน

ค่าระดับคะแนน	จำนวน (คน)
80-100	1
70-79	6
60-69	12
50-59	3

จากค่าระดับคะแนนของกลุ่มทดลองจำนวน 22 คน จากงานเขียนเชิงบรรยายของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่าการใช้แบบเรียนบนอินเทอร์เน็ตนี้มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงบรรยายผ่านเกณฑ์ 50 เปอร์เซนต์ทุกคน

4.2 ผลการประเมินแบบเรียนเสริมบนอินเทอร์เน็ตในการเขียนเชิงบรรยาย ในรายวิชาการเขียน 2

การออกแบบบทเรียนทางอินเทอร์เน็ตนี้ต้นฉบับมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในทุกๆ ด้าน ดังที่ ฟอกซ์และมิลล์ (Fox & Mills, 1997) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีบนอินเทอร์เน็ตนี้อาจมีส่วนช่วยในการศึกษา โดยปรับเปลี่ยนจากรูปแบบการเรียนการสอนแบบเดิม แต่นักวิชาการทั้งสองท่านยังเสนอว่า เราอยู่ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่นับว่าสำคัญคือการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการเรียนการสอนภายในห้องเรียน

ถึงแม้เราจะเห็นประโยชน์มหาศาลของเทคโนโลยี แต่การนำมาปรับใช้ภายในห้องเรียนยังต้องมีการเตรียมการในรายละเอียดอีกหลายประเด็น การออกแบบฝึกเสริมจากอินเทอร์เน็ตในการศึกษาค้นคว้ายังต้องมีการปรับปรุงอีกในอีกหลายส่วน โดยผลจากข้อมูลแบบสอบถามสามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงค่าระดับคะแนนแบบสอบถามการประเมินบทเรียนเสริมบนอินเทอร์เน็ตในการเขียนเชิงบรรยายในรายวิชาการเขียน 2

รายการ	$\bar{x}$	ระดับความคิดเห็น
<u>วัตถุประสงค์ของบทเรียน</u>		
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์ของบทเรียน	4.50	สูง
2. ชัดเจนทำความเข้าใจง่าย	4.13	สูง
3. เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการเขียนบรรยายในวิชาการเขียน 2	4.45	สูง
<u>เนื้อหา</u>		
1 โครงสร้างของเนื้อหาชัดเจนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่	4.18	สูง
2. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่นำเสนอ	4.13	สูง
3. คำสั่งและการอธิบายเนื้อหามีความชัดเจน	3.95	สูง
4. การเรียงลำดับเหมาะสม (จากง่ายไปยาก) ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ	5	สูงที่สุด
5. ความน่าสนใจของเนื้อหา	4	สูง
6. เนื้อหาเหมาะสมกับเวลา	4.86	สูง
<u>บทเรียน</u>		
1. ก่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.13	สูง
2. แบบฝึกเขียนและแบบฝึกหัดช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่อง A Descriptive Writing	4.22	สูง
<u>ส่วนประกอบและการออกแบบ</u>		
1. ภาษาที่ใช้ในหน้าหลักเข้าใจง่าย	4.18	สูง
2. เข้าสู่บทเรียนจากหน้าหลักได้ง่าย	4.09	สูง
3. องค์ประกอบโดยรวมมีความสมบูรณ์ครบถ้วน	4.09	สูง
4. ลักษณะตัวอักษรที่ใช้ในบทเรียนมีความชัดเจน	4.22	สูง
<u>กิจกรรม</u>		
1. ความหลากหลายในการทำกิจกรรม	3.81	สูง

2. กิจกรรมที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในบทเรียน	3.81	สูง
--	------	-----

จากตารางที่ 3 กลุ่มทดลองมีความคิดเห็นต่อบทเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยรายการที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุด คือการเรียงลำดับเหมาะสม (จากง่ายไปยาก) ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจอยู่ที่ 5 รองลงมาคือเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจอยู่ที่ 4.86 และสอดคล้องกับจุดประสงค์ของบทเรียน อยู่ที่ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน 4.50 ตามลำดับ ส่วนรายการด้านกิจกรรม มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ารายการอื่นๆ

ตารางที่ 4 แสดงค่าระดับคะแนนการประเมินผลความน่าสนใจและความเหมาะสมในเรื่องความยาวของบทเรียน

รายการ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
<u>ความน่าสนใจของบทเรียน</u>		
1. น่าสนใจ	22	100
2. ไม่น่าสนใจ	0	0
<u>ความเหมาะสมในเรื่องความยาวของบทเรียน</u>		
1. ยาวเกินไป	13	59
2. สั้นเกินไป	8	36
3. พอดี	1	5

การประเมินผลในด้านความน่าสนใจของบทเรียน กลุ่มทดลองทั้งหมด 22 คน แสดงความคิดเห็นว่าบทเรียนเสริมบนอินเทอร์เน็ตมีความน่าสนใจ ส่วนในด้านความเหมาะสมในเรื่องความยาวของบทเรียน กลุ่มทดลองมีความคิดเห็นแตกต่างกันประเด็นนี้ โดยแยกเป็นความคิดเห็นด้านเนื้อหาที่มีความยาวเกินไป คิดเป็น 59 เปอร์เซ็นต์ เนื้อหาที่มีความสั้นเกินไป คิดเป็น 36 เปอร์เซ็นต์ และเนื้อหาที่มีความพอดี คิดเป็น 5 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสอบถามความพึงพอใจบทเรียนทางอินเทอร์เน็ต และข้อเสนอแนะอื่น

1. แสดงข้อมูลการได้รับประโยชน์จากบทเรียนเสริมบนอินเทอร์เน็ต ในรายวิชาการเขียนเชิงบรรยาย ของกลุ่มทดลองพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า

1.1 ได้รับประโยชน์มากเพราะได้รู้หลักและวิธีการเขียน สามารถเขียนได้ตามหลักไวยากรณ์เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม

1.2 ได้รับประโยชน์เพราะสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้เมื่อต้องการเขียนข้อความเป็นภาษาอังกฤษ

1.3 ได้รับประโยชน์เพราะสามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนวิชาอื่นๆ และได้ใช้ในชีวิตประจำวัน

1.4 ได้รับประโยชน์มากเพราะได้ฝึกฝนการใช้คำคุณศัพท์ที่ใช้ในการเขียนบรรยายสิ่งต่างๆ

ผู้วิจัยสามารถสรุปจากความคิดเห็นข้างต้นว่ากลุ่มทดลองมีความพึงพอใจในบทเรียนเสริมทางอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับสูง เพราะสามารถนำไปพัฒนาและฝึกฝนทักษะการเขียนได้

2. แสดงข้อมูลด้านข้อเสนอแนะต่อบทเรียน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นดังนี้

2.1 บทเรียนบนอินเทอร์เน็ต ควรมีครบทุกบท

2.2 การเรียนจากอินเทอร์เน็ตทำให้เข้าใจง่าย

2.3 ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้แนะนำเว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาเกี่ยวกับทักษะการเขียน

2.4 คำแนะนำและคำอธิบายควรมีเพิ่มมากขึ้น

2.5 ควรให้มีความชัดเจนในการสอน

2.6 เนื้อหาค่อนข้างที่จะสมบูรณ์ครบถ้วน แต่ต้องการให้มีเกมส์หรือกิจกรรมเมื่อจบแต่ละบท เพื่อเพิ่มไหวพริบและความสนุกสนานมากขึ้น

2.7 ต้องการให้มีความหลากหลายในด้านแบบฝึกหัดการเขียน

วิจัยสรุปความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะบทเรียนได้ว่ายังไม่ครอบคลุมเนื้อหาและกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนยังไม่หลากหลายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสนุกสนานในการเรียนรู้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านทักษะการเขียนเชิงบรรยาย ในรายวิชาการเขียน 2 ของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสงขลา จำนวน 22 คน พบว่ามีประเด็นทักษะการเขียนที่ต้องปรับปรุงคือด้านความรู้ไวยากรณ์เพราะประเด็นนี้นับว่ามีความสำคัญในการสื่อความหมายที่ถูกต้อง ส่วนในด้านการออกแบบบทเรียนเสริมบนอินเทอร์เน็ต จากข้อมูลที่ค้นพบ บทเรียนเสริมบนอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์มากในการพัฒนาทักษะทางการเขียนและการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนก่อให้เกิดการเรียนรู้ในตัวผู้เรียน ทั้งนี้การออกแบบสื่อการสอนให้มีความเหมาะสมจะช่วยพัฒนาทักษะแต่ต้องคำนึงถึงกิจกรรมในบทเรียนที่ยังต้องปรับปรุงให้มีความหลากหลายและการติดต่อระหว่างตัวผู้สอนกับผู้เรียนให้มีความชัดเจนมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์คือออกแบบบทเรียนบนอินเทอร์เน็ตและศึกษาผลของการใช้แบบฝึกเสริมบนอินเทอร์เน็ตต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงบรรยายของนักศึกษา และประเมินบทเรียน โดยบรรจุไว้ใน <http://libarts.rmuts.ac.th/ewrite/> ซึ่งผู้เข้าใช้ต้องลงทะเบียนและใส่รหัสประจำตัว โดยบรรจุเนื้อหาและตัวอย่างการเขียนเชิงบรรยายจากเว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเขียนเชิงบรรยายของนักศึกษา นักศึกษาเข้าทบทวนบทเรียนนอกเหนือจากเวลาเรียนปกติภายในห้องเรียน อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลาติดต่อกัน 4 สัปดาห์ จากนั้นนักศึกษาผลิตงานเขียนบรรยายสถานที่ชายทะเล คนละ 1 ชิ้น นำมาตรวจโดยอาจารย์ผู้สอน ชิ้นงานเขียนทั้งหมดนำมาตรวจตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ตั้งไว้ คะแนนที่ได้นำมาหาค่าเฉลี่ยต่อจากนั้นคิดเป็นคะแนนผ่านเกณฑ์ห้าสิบเปอร์เซ็นต์ และนำข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับบทเรียนที่ได้มาสรุปเพื่อปรับปรุงบทเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ผลของการใช้แบบฝึกเสริมบนอินเทอร์เน็ตต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงบรรยายของนักศึกษา

จากการศึกษาและวิเคราะห์ค่าคะแนนประเด็นต่างๆ ของงานเขียนเชิงบรรยายของนักศึกษา กลุ่มทดลอง จำนวน 22 ชิ้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่ากลุ่มทดลองมีค่าระดับคะแนนผ่านเกณฑ์ 50 เปอร์เซนต์ทุกคนและผ่านเกณฑ์การให้คะแนนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นด้านไวยากรณ์ยังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าประเด็นด้านอื่นๆ อีก 4 ประเด็น

2. ผลของการประเมินแบบเรียนเสริมบนอินเทอร์เน็ต

คุณภาพของบทเรียนบนอินเทอร์เน็ต ในหน่วยการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษเชิงบรรยาย ในรายวิชาการเขียน 2 มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรและเกี่ยวข้องกับการเรียนอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

จากผลการศึกษาทั้งสองประเด็น ผู้วิจัยอภิปรายผลดังนี้

1. ผลจากการใช้แบบฝึกเสริมจากอินเทอร์เน็ตในบทเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงบรรยาย ในรายวิชาการเขียน 2 โดยผู้ทำการศึกษาได้สร้างบทเรียนไว้ที่ <http://libarts.rmuts.ac.th/ewrite/> และทดลองใช้กับผู้เรียนที่ศึกษาจำนวน 22 คน เป็นเวลา 4 สัปดาห์นอกเหนือจากเวลาเรียน

ปกติภายในห้องเรียน ทักษะทางการเขียนของผู้เรียนสูงขึ้นกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ คาร์เนดี (Karnedi, 2004) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ทักษะการเขียนผ่าน จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ถึงแม้จะมีข้อจำกัดด้านต่างๆ แต่ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะด้านการเขียน สูงขึ้น นอกจากนี้งานวิจัยภายในประเทศไทยของเกษม ช่วงสนั่น (2550) ที่ว่าบทเรียนการสอน รูปแบบต่างๆ ที่ใช้กับระบบอินเทอร์เน็ต ในการเรียนรู้แก่ประชากร หรือกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาโดยไม่ จำกัดด้านเวลา สถานที่ และให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ทบทวนเนื้อหาได้บ่อยครั้งตามที่ต้องการ ซึ่ง จะปรากฏผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าที่กำหนดไว้ในสมมติฐานทั้งสิ้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึง ประสิทธิภาพของสื่อดังกล่าวว่าสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้จริง

2. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมจากอินเทอร์เน็ต พบว่า ประสิทธิภาพ ของแบบฝึกเสริมในบทเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงบรรยาย ช่วยให้ผู้เรียนผู้เรียนมีความสนใจใน การเข้าศึกษาบทเรียนเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน และมีการติดต่อกับครูผู้สอนผ่าน E-mail ระหว่างการ เข้าทดลอง รวมทั้งผู้เรียนสามารถใช้แบบฝึกเสริมจากอินเทอร์เน็ตในการทบทวนเนื้อหา และศึกษา เพิ่มเติมในหัวข้อที่นักศึกษาสนใจเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปกรณ์ พาณิชย์กิจ (2550) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ผ่านอินเทอร์เน็ตจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนและผู้ สอนมีปฏิสัมพันธ์กัน รวมทั้งการเรียนรู้เกิดขึ้นโดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา ทั้งยังช่วยให้ผู้เรียน เสริมสร้างความมั่นใจมากขึ้นกว่าเดิม ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการ เรียนการสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ตอยู่ในเกณฑ์ความพึงพอใจสูง

ข้อมูลที่ค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาไม่มี โอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน การฝึกฝนนอกห้องเรียนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มี ประสบการณ์จริงในการใช้ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง ธอร์ เบอรี (Thornbury, 1997) เสนอแนะการเรียนรู้เพื่อให้เกิดปัญหาเมื่อผู้เรียนได้ฝึกฝนและเกิด การพัฒนาการเรียนรู้ นั่นคือผู้เรียนแต่ละคนต้องฝึกปฏิบัติในการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ หลากหลายและสื่อการสอนเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะเพิ่มสูงขึ้น

อย่างไรก็ตามบทเรียนทางอินเทอร์เน็ตเป็นเพียงแบบฝึกเสริมสำหรับผู้เรียนทบทวน ความรู้ นอกเหนือจากบทเรียนที่เรียนตามปกติในห้องเรียน ผู้เรียนสามารถเรียนตามความสนใจและ ตามความสามารถของตน จึงมีความหลากหลาย แต่ในเมื่อเทคโนโลยีก้าวล้ำไปข้างหน้า บทเรียน ต่างๆ เหล่านี้ ควรต้องได้รับการปรับปรุงเพื่อรองรับการเรียนการสอนที่เปลี่ยนแปลงไป การ พัฒนาและปรับปรุงบทเรียนจึงควรกระทำอย่างต่อเนื่องเพื่อประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนให้มากที่สุด

ในการเรียนรู้ภาษา การพัฒนาสื่อการสอนโดยนำเอาความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมาใช้ให้ เกิดประโยชน์นับว่าช่วยเอื้ออำนวยต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนแต่การเลือกใช้และการ ออกแบบบทเรียนยังต้องมีการศึกษาและประยุกต์ใช้อีกหลายด้านเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัว ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

5.2 ข้อเสนอแนะ

ดังที่ นิโคลัส (Nicholas, 1995) ได้กล่าวว่าต่อไปเทคโนโลยีจะมีบทบาทอย่างสูงในด้านสื่อทางการศึกษา ดังนั้นการค้นคว้าในด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจศึกษา รูปแบบที่เหมาะสมและแบบเรียนที่จะฝึกการเขียนในรูปแบบต่างๆ สามารถประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

เกษม ช่างสนั่น. 2550. การพัฒนาบทเรียนการสอนผ่านเว็บวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.

<http://www.Kunkroo.com/what.html>.

กิดานันท์ มลิทอง. 2543. เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

จันทร์ฉาย เตมียาการและคณะ. 2529. การเลือกใช้สื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

บุปผชาติ ทิพนิกรณ์, สุกรี รอดโพธิ์ทอง, ชัยเลิศ พิชิตพรชัย, โสภภาพรรณ แสงศัพท์, 2544. สื่อ
มัลติมีเดียเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหนังสือกรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.

ปรกรณ์ พาณิชยกิจ. 2550. เรียนการใช้งานอินเทอร์เน็ตและ World Wide Web ด้วยตนเอง.
กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเลชั่น.

ปฏิรูปการศึกษา, สำนักงาน. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่
2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค

ปทีป เมฆาคณวุฒิ. 2538. การจัดการระบบสารสนเทศในระดับอุดมศึกษา. ภาควิชาอุดมศึกษา:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วริท พฤยากุลนันท์. 2550. เครือข่ายเทคโนโลยีการศึกษาและการพัฒนาสังคม – การเรียนการ
สอนผ่านเว็บ (Web-Based Instruction) (On Line) Available: [http://www.
Edtechno.com/1/index.php?option=com_content&task=view&id=95&Itemid=27](http://www.Edtechno.com/1/index.php?option=com_content&task=view&id=95&Itemid=27)

วิชัย วงศ์ใหญ่. 2537. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:
สุวีริยาสน์.

สรรพสิทธิ์ ห่อไพศาล. 2545. นวัตกรรมและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสหประชา
 ชาติใหม่กรณีการจัดการเรียนการสอนผ่านเว็บ (Web-Based Instruction: WBI). (On Line)
 Available: http://ftp.spu.ac.th/ji,111/main_files/body_files.wbi.htm

Ashima. 2002. **Introduction to Academic Writing**. New York. Pergamon Longman.

Banathy. <http://www.nwlink.com>

Brown, H.D. 2007. **Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language
 Pedagogy**. 3rd ed. NY: Pearson Longman.

Dudeney, G. 2000. **The Internet and the Language Classroom**. Cambridge: Cambridge
 University Press.

Fox, G. & Mills, K. 1997. Web Technologies and the Potential for Innovation in Distance
 Education, **International Journal of Modern Physics**, Vol. 8, No. 1:107.

Karnedi. 2004. **The Effectiveness of the Electronic Tutorial in Enhancing Writing Skills**.
 Malaysian Online Journal of Instructional Technology. Vol. No. 1:41-49. August.

Kelly, C. Guidelines for Designing a Good Web Site for ESL Students. **The Internet TESL
 Journal**. (On-Line) Available: <http://www.aitech.ac.jp/~ckelly>.

Krajka, J. 2007. Using the Internet in ESL Writing Instruction. **The Internet TESL Journal**.
 (On-Line) Available: <http://www.iteslj.org/Techniques/Krajka-Writing UsingNet.html>

Krashen, S. 1983. **The Input hypothesis**. London: Longman.

- Nicholas, G. 1995. **Formative Evaluation of Web-Based Training**, (On-line) Available <http://www.Ucalgary.ca/%7Egwnichol/formeval/formeval.htm>.
- Nunan, D. 2006. **The learner-centred curriculum**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Oshima, A. & Hogue, A. 2006. **Introduction to Academic Writing** Level 3 New York: Pearson Longman
- Raimes, A. 1983. **Techniques in Teaching Writing**. New York: Oxford University Press.
- Stroud, D. 1998. **Incorporating Technology into the Foreign Language Classroom**. Trinity University San Antonio, Texas. Sep. 14.
- Thornbury. 1997. Reformulation and reconstruction tasks that promote noticing. **ELT Journal** 51: 326-336.
- Tun-Whei Isabel Chuo. The Effects of the Web-Quest Writing Instruction Program on EFL Learners' Writing Performance, Writing Apprehension, and Perception. **TESL-EJ. Teaching English as a Second or Foreign Language** Dec. 2007. Vol. 11, No. 3 (On-Line) Available: <http://tesl-ej.org/ej43/a3.html>
- Warschauer & Healy. 1998. New media, new literacies: Challenges for the next century. Plenary address at the annual conference of the English Teachers Association of Israel, Jerusalem. <http://www.etni.org.il/etaitalk2.html>
- Warschauer, M. & Kern, R. 2007. **Network-based Language Teaching: Concepts and Practice**. Cambridge Applied Linguistics Series Editors: Michael H. Long and Jack C. Richards. Cambridge: Cambridge University Press.

